

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Odpovědnost zaměstnance za škodu

Zákoník práce ve svých §§ 172 - 185 upravuje odpovědnost zaměstnance za škodu, která je rozdělená do různých skutkových podstat. Odpovědnost zaměstnance za škodu je odpovědností subjektivní, která je založena na principu zavinění a používá nedílné důkazní břemeno, kdy zaměstnavatel je povinen prokázat všechny znaky skutkové podstaty (subjekt, objekt, zavinění, protiprávnost/škodná událost, škoda, chování se subjektu a příčinná souvislost mezi zaviněním a protiprávností/škodou)

Zákoník práce ve svých §§ 172 - 185 upravuje odpovědnost zaměstnance za škodu, která je rozdělená do různých skutkových podstat. Odpovědnost zaměstnance za škodu je odpovědností subjektivní, která je založena na principu zavinění a používá nedílné důkazní břemeno, kdy zaměstnavatel je povinen prokázat všechny znaky skutkové podstaty (subjekt, objekt, zavinění, protiprávnost/škodná událost, škoda, chování se subjektu a příčinná souvislost mezi zaviněním a protiprávností/škodou). Pouze u odpovědnosti zaměstnance za schodek na hodnotách svěřených k vyúčtování a při odpovědnosti za ztrátu svěřených předmětů se presumce zavinění, kdy zaměstnavatel nemusí prokazovat zavinění a příčinnou souvislost, toto se pouze předpokládá. Zaměstnanci je dána možnost vyvinít se - exculpovat - tedy prokázat, že škodu nezavinil.

Základní skutkovou podstatou, která je upravena v § 172 zákoníku práce je obecná odpovědnost zaměstnance za škodu, která se použije, nejsou-li naplněny znaky speciálních skutkových podstat stanovených zákonem. Podle tohoto ustanovení odpovídá zaměstnanec zaměstnavateli za škodu, kterou mu způsobil zaviněným porušením povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním. V případě, že se na škodě účastnil i zaměstnavatel, dochází k jeho spoluodpovědnosti za škodu a odpovědnost zaměstnance se v souvislosti s tím poměrně omezí. Odpovídá-li zaměstnanec za škodu podle tohoto paragrafu, hradí zaměstnavateli skutečnou škodu a to v penězích, jestliže škodu neodčiní uvedením v předešlý stav. Zákon tedy preferuje navrácení věcí do původního stavu před peněžním odškodněním.

Zákonodárce v § 179 také stanoví limit výši náhrady škody způsobené z nedbalosti, která nesmí přesáhnout u jednotlivého zaměstnance částku rovnající se čtyřapůlnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku před porušením povinnosti, kterým způsobil škodu. Toto omezení neplatí, byla-li škoda způsobena v opilosti, kterou si sám přivodil, nebo po zneužití jiných návykových látek. Tato limitace však neplatí u škody, která byla způsobena úmyslně, zde může zaměstnavatel požadovat náhradu i jiné škody.

© EPRAVO.CZ - Sbířka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Velké tápání okolo švarcsystému](#)
- [Dva problémy s pracovní pohotovostí](#)
- [Příkaz a příkaz na místě v přestupkovém řízení vedeném orgány inspekce práce](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Zákon o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele vstupuje v účinnost](#)
- [Souběh funkce statutárního orgánu a pracovněprávního vztahu - judikaturní vývoj](#)

- [Nejvyšší soud: Příspěvek na penzijní připojištění se řadí mezi pracovní a mzdové podmínky](#)
- [Změny nejen parametrů exekučních srážek pro rok 2026](#)
- [Transparentní odměňování](#)
- [K osobnímu příplatku v platové sféře](#)
- [Odvolání vedoucího zaměstnance z funkce a některé související otázky z HR praxe](#)